

Bruksela, 29 września 2023 r.
(OR. en)

13582/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0344(NLE)

VISA 190
MIGR 300
RELEX 1108
COAFR 330
COMIX 422

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	28 września 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 568 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA WYKONAWCZA RADY w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 568 final.

Załącznik: COM(2023) 568 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.9.2023 r.
COM(2023) 568 final

2023/0344 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

**w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego
i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z art. 25a ust. 2 kodeksu wizowego¹ Komisja powinna regularnie dokonywać oceny współpracy państw trzecich w zakresie readmisji i co najmniej raz w roku przedstawiać Radzie sprawozdanie.

Na podstawie tych ocen i przy uwzględnieniu kroków przedsięwziętych przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy w dziedzinie readmisji oraz zważywszy na ogólne stosunki Unii z danym państwem trzecim Komisja może uznać, że dane państwo trzecie nie współpracuje w wystarczającym stopniu i konieczne jest podjęcie działań. W takim przypadku Komisja, zgodnie z art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego, przedstawia Radzie wniosek dotyczący decyzji wykonawczej zawieszającej stosowanie niektórych przepisów kodeksu wizowego wobec obywateli tego państwa trzeciego. Komisja dąży przy tym przez cały czas do poprawy współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji.

• Przypadek Etiopii

W lutym 2018 r. UE zawarła z Etiopią niewiążące uzgodnienie o readmisji („Procedura przyjęcia odnosząca się do powrotów obywateli Etiopii z państw członkowskich Unii Europejskiej”). Od tamtego czasu miały miejsce dwa posiedzenia wspólnej grupy roboczej zorganizowane w dniach 13 maja 2019 r. i 28 listopada 2019 r. w celu monitorowania wdrażania porozumienia. Na poziomie lokalnym w dalszym ciągu angażowano się w readmisję, m.in. z myślą o wyniku corocznej oceny na podstawie art. 25a kodeksu wizowego; działania te kontynuowano także podczas ogólnokrajowego stanu wyjątkowego, który ogłoszono w listopadzie 2021 r. w następstwie konfliktu w północnej Etiopii i który zniesiono w lutym 2022 r.

Pomimo istniejącego uzgodnienia o readmisji, starań podejmowanych w celu zwiększenia zaangażowania w readmisję i pomocy technicznej zapewnionej przez UE nie doszło do poprawy współpracy z Etiopią w zakresie readmisji. UE jasno komunikowała Etiopii konieczność poprawy współpracy w zakresie readmisji jej obywateli, którzy nie mają prawa pobytu w państwach członkowskich UE, oraz pełnego wdrożenia uzgodnienia o readmisji, m.in. przez szybką identyfikację obywateli Etiopii bez prawa pobytu w UE oraz wydawanie tymczasowych dokumentów podróży na potrzeby wszystkich powrotów, w tym przymusowych. Ani przekazanie tych informacji na spotkaniach technicznych i podczas dwustronnych spotkań z państwami członkowskimi, ani zakomunikowanie ich ambasadorowi Etiopii przy UE w kwietniu 2023 r., ani też zaangażowanie w kontakty z władzami Etiopii nie przyniosły oczekiwanych rezultatów i nie doprowadziły do poprawy współpracy.

Współpraca z Etiopią w zakresie readmisji jej obywateli nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich UE pozostaje niewystarczająca, co znajduje potwierdzenie w niskim wskaźniku powrotów (liczba wykonanych decyzji nakazujących powrót w porównaniu z liczbą wydanych decyzji nakazujących powrót), który w 2021 r. i 2022 r. wyniósł 10 %, oraz ogólnie malejącym wskaźniku wydawania dokumentów (liczba

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

dokumentów podróży wydanych przez państwa trzecie w porównaniu z liczbą wniosków o readmisję złożonych przez państwa członkowskie). Państwa członkowskie stale napotykają trudności z nawiązaniem konstruktywnego dialogu z Etiopią i zaangażowaniem tego kraju w readmisję, w szczególności w odniesieniu do powrotów przymusowych.

W ramach ciągłych ocen prowadzonych przez Komisję na podstawie danych i informacji dostarczanych przez państwa członkowskie oraz instytucje, organy, urzędy i agencje Unii, a także dyskusji na forum odpowiednich grup roboczych Rady i na posiedzeniach grup ekspertów państwa członkowskie zgłosiły szereg kwestii utrudniających poszczególne etapy procesu readmisji, w tym identyfikowanie obywateli Etiopii, wydawanie dokumentów podróży i organizację operacji powrotowych. Brak odpowiedzi władz Etiopii na wnioski państw członkowskich o identyfikację skutkuje w praktyce niemożnością przeprowadzenia powrotu osób bez dokumentów. Problemem pozostaje wydawanie dokumentów podróży osobom, których obywatelstwo etiopskie potwierdzono na przykład w wyniku misji identyfikacyjnych zorganizowanych w ostatnich latach. W 2022 r. przeprowadzono bardzo niewiele powrotów, z czego ani jeden nie odbył się lotem czarterowym.

W związku z powyższym oraz z uwagi na brak poprawy pomimo ciągłych działań podjętych dotychczas przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy, a także zważywszy na ogólne stosunki UE z Etiopią, uznaje się, że współpraca Etiopii z UE w kwestiach readmisji nie jest wystarczająca i konieczne są dalsze działania.

- **Ogólne stosunki Unii z Etiopią**

Etiopia jest jednym z krajów o kluczowym znaczeniu dla stabilności w Rogu Afryki. Jest ona drugim najbardziej zaludnionym krajem w Afryce (liczącym 110 mln mieszkańców) i przyjęła niemal 900 000 uchodźców z tego regionu. Od listopada 2020 r. w Etiopii trwa konflikt wewnętrzny, w którego efekcie podpisano porozumienie o trwałym zaprzestaniu działań wojennych w tym kraju. Sytuacja jest jednak nadal niestabilna i utrzymują się napięcia wewnętrzne. Sprawiedliwość okresu przejściowego i procesy odbudowy są objęte monitorowaniem. Trwa normalizacja stosunków z Etiopią i wznawianie konstruktywnego dialogu politycznego z jej władzami. Podczas krytycznego etapu konfliktu w Sudanie władze Etiopii udzieliły UE znacznej pomocy, która polegała na wydaniu wiz i udostępnieniu odpowiednich obiektów na granicy podczas ewakuacji obywateli UE z Sudanu.

Etiopia korzysta z bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku europejskiego w ramach inicjatywy „wszystko oprócz broni” (EBA).

Etiopia jest członkiem Międzynarodowej Organizacji ds. Rozwoju i członkiem Komitetu Sterującego procesu chartumskiego. Jest też stroną umowy z Kotonu. Etiopia jest ważnym partnerem Unii Europejskiej od ponad 40 lat. W 2016 r. UE i Etiopia podpisały deklarację w sprawie strategicznego zaangażowania, w której obie strony zobowiązały się do ścisłej współpracy w szeregu dziedzin, począwszy od pokoju i bezpieczeństwa w regionie po handel i inwestycje, w tym migrację i przymusowe wysiedlenia. UE proponuje udzielenie Etiopii pomocy za pośrednictwem ISWMR – „Globalny wymiar Europy” z wykorzystaniem krajowego wieloletniego programu indykatywnego na lata 2024–2027 (jego przyjęcie przewidziano na koniec września). Program obejmie 3 obszary priorytetowe: Zielony Ład, rozwój społeczny (w tym migrację i przymusowe wysiedlenia) oraz sprawowanie rządów/budowanie pokoju.

- **Środki wizowe**

Zakres środków

Decyzją wykonawczą Rady należy czasowo zawiesić stosowanie niektórych przepisów kodeksu wizowego wobec obywateli Etiopii. Zawieszenie to nie powinno jednak mieć zastosowania do będących obywatelami Etiopii członków rodzin (przemieszczających się) obywateli UE objętych dyrektywą 2004/38/WE² ani do będących obywatelami Etiopii członków rodzin obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a zainteresowanym państwem trzecim, z drugiej strony.

Treść środków wizowych

Brak wystarczającej współpracy Etiopii w zakresie readmisji stanowi uzasadnienie tymczasowego zawieszenia wszystkich przepisów, o których mowa w art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego, czyli: (i) możliwości odstąpienia od wymogów w odniesieniu do dokumentów potwierdzających przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę, o której to możliwości mowa w art. 14 ust. 6; (ii) ogólnego terminu na rozpatrzenie wniosku wynoszącego 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 (co w konsekwencji wyklucza również stosowanie zasady umożliwiającej przedłużanie tego terminu do maksymalnie 45 dni jedynie w indywidualnych przypadkach, a to oznacza, że 45 dni staje się standardowym terminem rozpatrywania wniosków); (iii) wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c; oraz (iv) fakultatywnego zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).

Okres stosowania środków wizowych

Kodeks wizowy stanowi, że środki wizowe stosuje się tymczasowo, ale nie ma obowiązku wskazania w decyzji wykonawczej konkretnego okresu ich stosowania. Jednak zgodnie z art. 25a ust. 6 kodeksu wizowego Komisja na podstawie wskaźników przewidzianych w art. 25a ust. 2 kodeksu wizowego powinna stale oceniać postępy we współpracy w zakresie readmisji, w tym w zakresie pomocy w identyfikacji osób nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, terminowego wydawania dokumentów podróży i organizowania operacji powrotowych. Komisja przedstawi sprawozdanie na temat tego, czy możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy z danym państwem trzecim w zakresie readmisji, oraz, zważywszy również na ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, może przedstawić Radzie wniosek dotyczący uchylecia lub zmiany decyzji wykonawczej. Jeżeli natomiast środki wizowe zastosowane zgodnie z decyzją wykonawczą okażą się nieskuteczne, należy rozważyć uruchomienie drugiego etapu mechanizmu, jak przewidziano w art. 25a ust. 5 lit. b) kodeksu wizowego.

Ponadto zgodnie z art. 25a ust. 7 kodeksu wizowego Komisja – najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie decyzji wykonawczej – przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów we współpracy danego państwa trzeciego w zakresie readmisji.

² Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowana decyzja jest spójna z kodeksem wizowym ustanawiającym zharmonizowane przepisy wspólnej polityki wizowej regulujące tryb i warunki wydawania wiz na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

UE propaguje kompleksowe podejście do migracji i przymusowych wysiedleń, oparte na wspólnych wartościach i obowiązках. Nowy pakt o migracji i azylu przewiduje rozwijanie i pogłębianie indywidualnie dostosowanych i zrównoważonych partnerstw w celu zacieśniania współpracy we wszystkich istotnych aspektach, które obejmują:

- zapewnianie ochrony osobom, które jej potrzebują, oraz udzielanie wsparcia państwom i społecznościom przyjmującym;
- tworzenie możliwości ekonomicznych i eliminowanie pierwotnych przyczyn migracji nieuregulowanej i przymusowych wysiedleń;
- wspieranie partnerstw na rzecz wzmocnienia sprawowania rządów w obszarze migracji i zarządzania nią;
- rozwijanie współpracy w zakresie powrotów i readmisji;
- rozwój legalnych dróg migracji do Europy.

Ważnym elementem tej polityki jest współpraca między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w zakresie readmisji obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w państwach członkowskich. Aby wzmocnić takie kompleksowe partnerstwa i zapewnić pełną współpracę ze strony państw trzecich, Rada Europejska wezwała UE do wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi, w tym współpracy na rzecz rozwoju, handlu lub środków wizowych³.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), art. 25a ust. 5 lit. a).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Nie dotyczy.

- **Proporcjonalność**

Proponowane środki, których celem jest poprawa współpracy Etiopii w zakresie readmisji obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w państwach członkowskich, są proporcjonalne do zamierzonego celu. Środki te nie mają wpływu na samą możliwość ubiegania się o wizę i jej otrzymania przez osoby ubiegające się o wizę, ale obejmują niektóre

³ EUCO 22/21 (17).

aspekty procedury wydawania wiz. Ponadto niektóre kategorie osób są wyłączone z zakresu niniejszej decyzji.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Proponowane środki nie mają wpływu na możliwość ubiegania się o wizę i jej otrzymania ani nie naruszają praw podstawowych osób ubiegających się o wizę, w szczególności prawa do poszanowania życia rodzinnego.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 określono zakres proponowanej decyzji wykonawczej.

W ust. 1 i 2 wskazano, że decyzję tę stosuje się wyłącznie do obywateli Etiopii podlegających obowiązkowi wizowemu, a nie do tych, którzy są zwolnieni z tego obowiązku na mocy art. 4 lub 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806.

W ust. 3 wyłączono z zakresu proponowanej decyzji osoby ubiegające się o wizę i będące członkami rodziny obywatela Unii, do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE, oraz członków rodziny obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy

umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony.

W ust. 4 określono, że proponowana decyzja pozostaje bez uszczerbku dla międzynarodowych zobowiązań państw członkowskich.

Art. 2 stanowi, że stosowanie następujących przepisów kodeksu wizowego zostaje tymczasowo zawieszone wobec obywateli Etiopii objętych zakresem proponowanej decyzji:

- możliwość odstąpienia przez państwa członkowskie od wymogu przedstawienia kompletu dokumentów potwierdzających – oznacza to, że wszystkie osoby ubiegające się o wizę będą musiały każdorazowo złożyć komplet dokumentów uzupełniających potwierdzających spełnienie warunków wjazdu określonych w kodeksie granicznym Schengen;
- możliwość zniesienia przez państwa członkowskie opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych – do tej kategorii wnioskodawców będzie miała zastosowanie standardowa opłata wizowa w wysokości 80 EUR;
- standardowy termin podjęcia decyzji w sprawie wniosku wynoszący 15 dni – oznacza to, że państwa członkowskie będą miały 45 dni na podjęcie decyzji w sprawie wniosków.
- przepisy dotyczące wydawania wiz wielokrotnego wjazdu – oznacza to, że co do zasady wydawane będą jedynie wizy jednokrotnego wjazdu.

Art. 3 zawiera listę adresatów proponowanej decyzji, tj. odpowiednich państw członkowskich.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)⁴, w szczególności jego art. 25a ust. 5 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 współpracę z Etiopią w zakresie readmisji oceniono jako niewystarczającą. Konieczna jest znacząca poprawa współpracy na wszystkich etapach procesu readmisji, w tym w celu zapewnienia skutecznej, terminowej i przewidywalnej współpracy Etiopii ze wszystkimi państwami członkowskimi przy identyfikacji i wydawaniu dokumentów podróży oraz przy operacjach powrotowych.
- (2) Nadal istnieją wyzwania związane z identyfikowaniem obywateli Etiopii, którzy nielegalnie przebywają na terytorium państw członkowskich, ze względu na brak odpowiedzi ze strony władz etiopskich na wnioski o readmisję, trudności z wydawaniem tymczasowych dokumentów podróży nawet po wcześniejszym potwierdzeniu obywatelstwa oraz z organizacją operacji powrotowych w celu przeprowadzenia powrotów dobrowolnych i przymusowych lotami regularnymi i czarterowymi.
- (3) Zważywszy na różne kroki przedsięwzięte dotychczas przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy oraz ogólne stosunki Unii z Etiopią, uznaje się, że współpraca Etiopii z Unią w kwestiach readmisji nie jest wystarczająca i konieczne jest podjęcie działań.
- (4) Należy zatem czasowo zawiesić stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do obywateli Etiopii podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806⁵. Powinno to zachęcić władze Etiopii do podjęcia niezbędnych działań w celu poprawy współpracy w kwestiach readmisji.

⁴ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (tekst jednolity) (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

- (5) Należy zatem czasowo zawiesić przepisy, o których mowa w art. 25a ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009, wprowadza się więc: zawieszenie możliwości odstąpienia od wymogów w odniesieniu do dokumentów potwierdzających przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę, o której to możliwości mowa w art. 14 ust. 6; zawieszenie ogólnego terminu na rozpatrzenie wniosku wynoszącego 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1, co w konsekwencji wyklucza również stosowanie zasady umożliwiającej przedłużanie tego terminu maksymalnie do 45 dni jedynie w indywidualnych przypadkach, a to oznacza, że 45 dni staje się standardowym terminem rozpatrywania wniosków; zawieszenie wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c oraz zawieszenie fakultatywnego zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).
- (6) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na stosowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶, w której rozszerzono prawo do swobodnego przemieszczania się na członków rodziny obywatela Unii, niezależnie od ich obywatelstwa, dołączających do obywatela Unii lub mu towarzyszących. Niniejsza decyzja nie powinna mieć zatem zastosowania do członków rodziny obywatela Unii, wobec których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią a państwem trzecim.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w tym jako państw przyjmujących międzynarodowe organizacje międzyrządowe lub międzynarodowe konferencje zwołane przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie. A zatem to czasowe zawieszenie nie powinno mieć zastosowania do obywateli Etiopii ubiegających się o wizę w zakresie, w jakim jest to konieczne do wypełnienia przez państwa członkowskie ich zobowiązań jako państw przyjmujących takie organizacje lub konferencje.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁷; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

⁶ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁷ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁸, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE⁹.
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁰, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹¹.
- (12) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹², które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹³.
- (13) Niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejszą decyzję stosuje się do obywateli Etiopii podlegających obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1806.
2. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Etiopii zwolnionych z obowiązku wizowego na mocy art. 4 lub 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806.

⁸ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁹ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

¹⁰ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

¹² Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹³ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

3. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Etiopii ubiegających się o wizę i będących członkami rodziny obywatela Unii, do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią a państwem trzecim.
4. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie, lub pod auspicjami tych organizacji;
 - c) zastosowanie ma umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety;
 - d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami, w obowiązującym brzmieniu.

Artykuł 2

Czasowe zawieszenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009

Zawiesza się czasowo stosowanie następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009:

- a) art. 14 ust. 6;
- b) art. 16 ust. 5 lit. b);
- c) art. 23 ust. 1;
- d) art. 24 ust. 2 i 2c.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*